

## **LOPPURAPORTTI**

Juuso Määttänen

University of Southern California, Annenberg School for Communication and Journalism  
Specialized Journalism (Arts and Culture), 2024–2025

### **ALUKSI**

Vuoteni Los Angelesissa on ehdottomasti ollut yksi elämäni parhaista ja ikimuistoisista kokemuksista. Vaikka vuoteen mahtui tiettyjä odottamattomia hankaluuksia, kuten terveyshuolia ja kesken vuoden hajonneesta autosta koituneita merkittäviä lisäkustannuksia, en silti näin vuoden päätteeksi voisi olla enemmän iloinen ja onnellinen siitä, että sain tämän mahdollisuuden opiskella kulttuurijournalismia yhdysvaltalaisessa huippuyliopistossa ja samalla viettää vuoden Los Angelesissa, josta on muodostunut minulle äärimmäisen rakas kaupunki. Suositte-  
len hakemista lämpimästi ja toivon hartaasti, että tulevaisuudessakin suomalaisille toimitta-  
jille on tarjolla tämänkaltaisia mahdollisuuksia päästä laajentamaan omaa osaamistaan. Käyn  
tässä loppuraportissa läpi opintoihin ja muuhun elämään liittyviä olennaisia asioita mutta  
vastaan mielelläni tarkentaviin kysymyksiin, jos tulevilla hakijoilla sellaisia on.

### **VALMISTAUTUMINEN**

Henkilökohtainen kokemukseni on, että oikeastaan jännittävin ja raskainkin vaihe koko vuo-  
dessa on lähtöön valmistautuminen. Käytännön järjestelyitä riittää, ja monissa hetkissä tuntui,  
etten oikein ole varma, mitä minun kuuluu tehdä. Osan yksityiskohdista olen todennäköisesti  
jo unohtanutkin, koska tapahtumia on riittänyt niin paljon.

Valmistautuminen alkoi tietenkin siitä hetkestä, kun syksyllä 2023 sain Helsingin Sanomain  
säätiöltä puhelimitse tiedon, että minulle on myönnetty stipendi opintoihin University of Sout-  
hern Californiassa. Vaikka tieto oli äärimmäisen ilahduttava, samalla se tarkoitti (ainakin  
omalla kohdallani) stressaavia tulevia kuukausia. On hyvä, jos tähän vaiheeseen osaa suhtau-  
tua rennommin eikä koko ajan ahdistu siitä, että edessä on paljon odottelua ja jonkinasteisen  
epävarmuuden sietämistä.

Vaikka käytännössä HS-Säätiöltä saatava stipendi tarkoittaakin suurella varmuudella sitä, että  
opiskelupaikka USC:ssa on taattu seuraavalle lukukaudelle, pitää jokaisen stipendiaatin silti  
hakea USC:n omassa järjestelmässä vielä virallisesti yliopiston opiskelijaksi. Ainakin teoriassa  
on myös mahdollista, että yliopisto ei suomalaista opiskelijaa hyväksykään, jos hakemuksessa  
ilmenisi jotain puutteita tai niitä ei saisi tehtyä aikarajaan mennessä. Omana vuotenani

hakemus USC:lle piti saada lähetettyä vuodenvaihteen aikaan, ja sitä ennen piti ehtiä käydä TOEFL-kielikokeessa, hankkia todistukset kaikista edellisistä suoritetuista opinnoista, kääntää ne virallisella kääntäjällä, kääntää omat juttunäytteet englanniksi, kirjoittaa hakemuskirje ja toimittaa läjäpäin muuta tietoa USC:lle ja lähettyä alkuperäiset versiot kaikista aiemmista todistuksista fyysisesti Los Angelesiin. Muitakin vaiheita saattoi olla. Olen itse suorittanut aiemmat opintoni Tampereen yliopistossa, jonka henkilökunta oli ilahduttavan avulias ja auttoi minua kaikkien tarvittavien papereiden lähettämisessä. Kannattaa myös varautua siihen, että hakuvaihe maksaa satoja, ellei tuhansiakin euroja: pelkästään TOEFL-kielikoe on useiden satojen eurojen arvoinen, samoin todistusten käännättäminen.

TOEFL-kielikoe on pakollinen kaikille, joilla ei ole esittää jonkinlaista muuta todistusta riittävästä englannin kielen taidosta (esimerkiksi aiemmin suoritettu tutkinto englanninkielisessä yliopistossa). Kokemus oli jännittävä, koska en ole tällaisessa virallisessa testitilanteessa joutunut todistamaan englannin kielen osaamistani sitten ylioppilaskirjoitusten. Valmistauduin kokeeseen erinäisillä nettistä löytyvillä testeillä ja videoilla, minkä koin hyvin hyödylliseksi. USC:n vaatimat TOEFL-pisteet ovat kohtuullisen korkeat, ja jos niitä ei täytä, joutuu kokeen uusimaan (ja maksamaan sen uusiksi). Onnekseni pääsin TOEFL-kokeesta läpi ensimmäisellä yrittämällä.

Kun hakemuksen on saanut lähetettyä USC:hen, alkaa odottaminen. Itselläni kesti maaliskuun puolivälin paikkeille ennen kuin sain virallisen hyväksymiskirjeen yliopistolta, käsittääkseni joillakin stipendiaateilla tässä on kestänyt vieläkin kauemmin. Kun virallinen hyväksymiskirje on tullut, pitää saman tien alkaa valmistella kaikkea käytännön asioita muuttoon liittyen: viisumin hakeminen on monivaiheinen prosessi (hain itse F1-viisumia, vaihtoehtona on myös J1-viisumin hakeminen), joka maksaa jälleen satoja euroa. Samalla pitää tietenkin hankkia lentoliput, alkaa etsiä asuntoa ja niin edelleen. Viisuminkin saamisessa voi kestää ainakin pari kuukautta, eli sitä kannattaa alkaa hakea heti, kun se on mahdollista. Pyrin itse hoitamaan kaiken heti kun oli mahdollista vähentääkseni stressiä. Lopulta kaikki oli valmista ihan hyvissä ajoin ennen lähtöä.

## **OPINNOT**

Suomalaisilla toimittajilla on mahdollisuus hakea Helsingin Sanomain Säätiön kautta kahteen eri maisteriohjelmaan Annenbergin journalismilaitoksessa: joko Specialized Journalism tai

Specialized Journalism (Arts and Culture) -ohjelmaan. Suurin osa edellisistä stipendiaateista on suorittanut opintonsa Specialized Journalism -ohjelmassa, jossa saa itse päättää, mihin journalismin alalajiin erikoistuu vuotensa aikana. Minä suoritin opintoni Arts and Culture -ohjelmassa, koska olen suuren osan urastani työskennellyt kulttuuritoimittajani ja halusin vahvistaa nimenomaan tätä osaamista ja kerryttää siinä uusia näkemyksiä. Kokemukseni opinnoistani eroaa siis osittain aiempien stipendiaattien vuosista.

Kokonaisuutena pidin Annenbergin laitoksen maisteriohjelmaa erittäin kovatasoisena, mielenkiintoisena ja hyödyllisenä. Iso osa professoreista työskentelee edelleen aktiivisesti myös journalismin parissa, mikä tarkoittaa sitä, että heillä on hyvin ajantasaisia näkemyksiä media-kentän nykytilanteesta ja tulevaisuudesta. Suomalaiseen yliopistoon verrattuna opiskelu on huomattavan paljon vähemmän akateemista ja selvästi enemmän käytännön läheistä: iso osa vuodesta kuluu ihan konkreettisesti kirjoittaessa juttuja ja muita kurssitöitä. Tämän lisäksi opiskelijoita kannustetaan osallistumaan Annenbergin oman median erilaisiin ekstratehtäviin, kuten radio- tai tv-ohjelmien toimittamiseen vapaa-ajalla. Suomalaisena opiskelijana kannattaa näiden osalla miettiä sitä, mitä tarkalleen tavoittelee omalta opintovuodeltaan ja kuinka paljon näihin opintojen ulkopuolisiin työtehtäviin osallistuminen hyödyttää omia tulevaisuudensuunnitelmia. Kiirettä nimittäin piisaa liki varmasti myös pelkästään kaikkien kurssitehtävien kanssa: maisteriohjelman suorittaminen vuodessa on varsin intensiivinen kokemus, ja esimerkiksi omalta vuosikurssiltani useat opiskelutoverini päättivätkin suorittaa opintonsa puolessatoista tai kahdessa vuodessa, koska heille se on mahdollista.

Yksi iso asia on se, että Annenbergin laitoksella on vuoden aikana (syys- ja kevätlukukaudella) tarjolla niin loputon määrä erilaisia kiinnostavia kursseja, ettei kaikkia ole yksinkertaisesti millään mahdollista ottaa, vaikka haluaisikin. Maisteriohjelma on yhteensä 34 opintopisteen laajuinen, joista noin puolet tulee täyteen opintoihin pakollisina kuuluvilla kursseilla. Kannattaa siis harkita tarkkaan, mitä muita valinnaisia kursseja ottaa ja keiden professorien kursseille haluaa osallistua. Arts and Culture -ohjelman opiskelijoita kannustetaan ottamaan kursseja myös vähintään yhdeltä USC:n taideaineiden laitoksista (USC:ssa on elokuvataiteiden, musiikin, esittävien taiteiden, kuvataiteiden ja arkkitehtuurin laitokset). Aiemmin vaatimuksena Arts and Culture -linjan opiskelijoilla oli, että heidän täytyi suorittaa vähintään 8 opintopistettä joltakin näistä laitoksista, mutta nykyisin tuo vaatimus on poistettu. Itse tiesin heti opinnot aloittaessani, että halusin ehdottomasti ottaa kursseja myös Annenbergin ulkopuolelta,

koska esimerkiksi USC:n elokuvataiteiden laitos on huipputasoinen. Olisin myös halunnut ottaa opintoja enemmän USC:n musiikin laitokselta, mutta Thornton School of Musicin kursseille on hyvin vaikea päästä, ellei ole laitoksen pääaine- tai virallinen sivuaineopiskelija. Sain lopulta kevätlukukaudella luvan osallistua niin sanottuna kuunteluoppilaana (eli "auditoida") yhden kursseista. Palaan tähän kevätlukukauden kohdalla.

Maisteriohjelma USC:ssa jakautuu kolmeen lukukauteen: kesä-, syys- ja kevätlukukauteen. Seitsemän viikon mittainen tiivis kesälukukausi on yhteinen kaikille noin 70 maisteriopiskelijalle, syys- ja kevätlukukausi ohjautuvat huomattavasti enemmän omien valintojen mukaan.

### KESÄLUKUKAUSI 2024

#### **Kurssit:**

JOUR 528: Summer Digital Journalism Immersion (3 opintopistettä)

JOUR 511: Introduction to Narrative Non-Fiction (1 opintopiste)

JOUR 515: Introduction to Audio Storytelling (1 opintopiste)

JOUR 506: Introduction to International Reporting (1 opintopiste)

Kesälukukausi on USC:ssa hiljainen. Vain hyvin harvoilla laitoksilla on ollenkaan kesäkursseja, eikä Annenbergissakaan ole kesän aikana ketään muita opiskelijoita kuin maisteriohjelman suorittajat. Käytännössä tämä toki tarkoittaa samalla myös sitä, ettei kurssivalikoimaa ole mainittavasti ja että opinnot koostuvat suurimmaksi osaksi niistä kursseista, jotka kuuluvat pakollisena osana ohjelmaan.

Suuritöisin kurssi kesällä on ehdottomasti 3 opintopisteen laajuinen perehdytyskurssi journalismiin. Kurssiin kuului luento jokaisena arkiaamuna, eli yliopistolla sai istua rutkasti tämän kurssin parissa. Kuten monet edellisistäkin stipendiaateista, myös itse koin tämän kurssin vähiten hyödylliseksi koko vuoteni aikana. Iso osa kurssista koostuu journalismin perusasioiden opiskelusta, koska kurssi on suunnattu hyödyttämään myös niitä maisteriopiskelijoita, jotka eivät ole aiemmin tehneet töitä ollenkaan journalismin parissa. Professoreinani omalle pienryhmälleni toimivat feature- ja ruokajournalismiin erikoistunut Heather Fogerty ja tv-journalismissa pitkän uran tehnyt Graham Robertson. Lisäksi osa kurssin luennoista oli yhteisiä kaikille maisteriopiskelijoille. Niistä vastasi yhden maisterilinjan johtaja Lisa Pecot-Hebert, joka

toi myös useita vierailijoita luennoille. Itselleni kurssin suurin hyöty oli se, että kurssitöitä tehdessä sai myös perusteellisen kielikylvyn englannin kielen ammatilliseen käyttämiseen. Kurssin lopputyönä tehtiin ryhmätyönä monimediajuttu valitusta aiheesta. Oma ryhmäni teki jutun ruokapulasta tietyillä Los Angelesin alueilla.

Pakollisia kursseja Arts and Culture -linjan opiskelijoille olivat myös narratiivisen journalismin ja audiojournalismin kurssit. Nämä olivat mielestäni varsin kiinnostavia ja hyvin toteutettuja kursseja, vaikka lukukauden lyhyen keston vuoksi kursseja leimasikin tietynlainen kiireen tunne ja se, ettei asioissa päästy tosiaan johdantoa (introduction) pidemmälle. Narratiivisen journalismin professori Eric Pape oli yksi suosikeistani koko lukuvuodelta. Audiojournalismin professori Paddy Hirsch edusti ehdottomasti tiukinta opetustyyliä Annenbergin laitoksella, ja joillekin opiskelijoille hänne tyyliinsä sopeutuminen tuotti vaikeuksia. Itse pidin professori Hirschin järjestelmällisesti opetustyylistä.

Pakollisten kurssien lisäksi kesällä on mahdollisuus valita myös muutamasta vapaaehtoisesta kurssista. Itse valitsin kesällä professori Afua Hirschin vetämän ulkomaanjournalismin kurssin, koska tiesin jo etukäteen, että ulkomaanjournalismi olisi yksi aiheista, joihin haluaisin mahdollisuuksien mukaan syventyä USC-vuoteni aikana. Kurssin sisältö oli – nimensä mukaisesti – ensisijaisesti johdatusta aihepiiriin, mutta kurssi oli silti ehdottomasti suosikkini kesältä, koska useissa medioissa kirjeenvaihtajana työskennellyt Hirsch on erinomainen opettaja ja loistava luennoitsija. Olisin mielelläni ottanut lisää Hirschin kursseja USC-vuoteni aikana, mutta ikävä kyllä siihen ei tullut mahdollisuutta.

Mainittakoon myös, että virallisesti kurssivaatimukseen kuuluu suorittaa kesällä myös mediala-kiin perehtyvä kurssi, mutta muutamien edeltävien suomalaisstipendiaattien tavoin sain vapautuksen tästä kurssista.

## SYYSLUKUKAUSI 2024

### **Kurssit:**

JOUR 591: Arts Writing Practicum (3 opintopistettä)

JOUR 592: Arts Journalism: Storytelling and Production (3 opintopistettä)

JOUR 568: The Art of (Micro) Food Journalism: Los Angeles and California (3 opintopistettä)

JOUR 590: Directed Research: American Democracy in Crisis (2 opintopistettä)

JOUR 594a: Master's Thesis (2 opintopistettä)

CTWR 409: Fundamentals of Screenwriting: Character, Conflict and Story (4 opintopistettä)

Syksyllä suoritin yhteensä kuusi kurssia, ja en ole käsittääkseni ensimmäinen stipendiaatti, joka on saanut todeta syksyn olevan opintojen osalta kaikkein kiireisintä aikaa. Kurssitehtäviä riitti, ja välillä hommat kasautuivat toistensa päälle. En tiedä, onko tälle edes hirveästi mitään tehtävissä, koska tutkinnon suorittaminen vuodessa vaatii jossain vaiheessa kohtuullisen suurta työmäärää.

Arts and Culture -linjan journalismiopiskelijoilla oli syyslukukaudella kaksi kulttuurijournalismin keskittynyttä kurssia. Toista niitä opetti koko kulttuurijournalismin linjan johtaja Oscar Garza, jolla on pitkä kokemus kulttuurijournalismin parista muun muassa Los Angeles Timesin kulttuuriolosaston pomon paikalta ja joka on toiminut USC:ssa linjan johtajana vuodesta 2022. Garza on äärimmäisen miellyttävä professori, jolla on todella laaja tietämys erityisesti Los Angelesin ja Etelä-Kalifornian kulttuurikentästä. Toista kurssia opetti kulttuuritoimittaja Paula Mejía, joka työskentelee nykyisin freelancerina ja on ollut aiemmin töissä mm. LA Timesissa. Pidin hyvin paljon Mejían opetustyylistä, ja hänen tapansa editoida juttujamme ja käydä niitä läpi luennoilla oli erittäin opettavainen.

Itse kurssit koostuivat hyvin paljon erilaisten kulttuurijuttujen kirjoittamisesta, tehtävänäme oli syyslukukaudella ylläpitää Annenberg Median omaa Ampersand-nimistä kulttuuriolosastoa, jonne kirjoitimme juttuja. Tämän lisäksi kävimme tutustumassa useisiin Los Angelesin kulttuurikohteisiin, erityisesti museoihin, ja kursseilla kävi suuri määrä vierailevia luennoitsijoita: sekä kokeneita kulttuuritoimittajia että ihmisiä Los Angelesin kulttuurielämästä. Osittain kurssien sisältö – erityisesti kurssitehtävät – tuntuivat saman toistamiselta, mitä olen tehnyt työelämässäkin, mutta pidin kursseilla käydyistä keskusteluista, ja erityisesti vierailut sekä vierailevien luennoitsijoiden näkemykset antoivat hyvin paljon uutta ajateltavaa kulttuurijournalismista.

Arts and Culture -linjan opiskelijoilta vaaditaan myös yhden ruokajournalismin erikoistuneen kurssin suorittamista. Tätä ei mitenkään perusteltu meille: Annenbergin laitos on jostain syystä päättänyt sisällyttää ruokajournalismin osaksi Arts and Culture -linjaa. En olisi itse

valinnut ruokajournalismin kurssia, jos olisin saanut päättää, mutta olen lopulta iloinen, että otin Tien Nguyenin opettaman kurssin syyslukukaudella. Nguyenin kurssilla perehdyttiin perusteellisesti Los Angelesin ja Kalifornian ruokakulttuuriin, ja opin kurssin aikana hyvin paljon uutta Los Angelesista. Kurssilla kävi myös erinomaisia vierailijoita, kuten LA Timesin pääravintolakriitikko.

Professori Alan Mittelstaedtin vetämä American Democracy in Crisis oli vahvasti projektiluontoisen kurssi, jolla työstiin koko lukukauden ajan yhtä isoa juttukokonaisuutta liittyen syksyn 2024 presidentinvaaleihin ja Project 2025 -hankkeeseen. Mittelstaedtille on erittäin pitkä kokemus politiikan journalismista, ja hänen näkemyksiään Yhdysvaltain poliittisesta tilanteesta oli todella kiinnostavaa kuunnella kurssin aikana. Pitkän jutun työstäminen Mittelstaedtin ohjauksessa oli hyvin opettavaista.

Vuoden mittaisen maisterintutkinnon lopputyönä tehdään Annenbergin laitoksella tieteellisen tutkielman sijaan laaja journalistinen projekti, jonka saa toteuttaa kirjoitettuna artikkelina, podcastina, dokumenttina tai multimediaprojektina. Itse tiesin heti, että aion tehdä lopputyöni pitkänä kirjoitettuna artikkelina. Koska lopputyö on saatava valmiiksi lukuvuoden loppuun mennessä, on prosessin aloittamista tarpeeksi ajoissa pyritty avittamaan sillä, että syksyn aikana järjestetään kurssi, jossa käydään läpi käytännön asioita lopputyön tekemisestä. Lisäksi syksyn aikana käydyllä kurssilla luettiin toimittajalegenda Robert Caron kirja hänen omasta kirjoittamisprosessistaan, mikä tuntui varsin irralliselta kurssin sisällön kannalta, mutta oli sinänsä kiinnostavaa luettavaa. Varsinaisen lopputyön tekeminen jäi enimmäkseen kevätlukukaudelle: syyslukukauden kurssi päättyi siihen, että kaikki olivat päättäneet aiheensa ja alkoivat kerätä materiaalia lopputyötä varten.

Koska sain todeta varsin nopeasti, etten pysty osallistumaan suunnitelmieni mukaan USC:n musiikin laitoksen Music Industry -kursseille, päätin sen sijaan käydä mahdollisuuksien mukaan käsikirjoittamiskursseja USC:n arvostetusta elokuvakoulusta. Syksyllä osallistuin käsikirjoittamisen perusteita käsitelleelle kurssille, jota opetti kanadalainen käsikirjoittaja ja ohjaaja Vincent Robert. Pidin hyvin paljon Robertin opetustyylistä, ja kurssi oli suosikkini syyslukukaudella. Kurssilla kirjoitettiin viikoittain omia käsikirjoituksia, ideoitiin oma täysimittainen elokuva ja kirjoitettiin ensimmäinen kolmannes sen käsikirjoituksesta. Luennot käytettiin suurimmaksi osaksi siihen, että luimme toistemme käsikirjoituksia ääneen ja annoimme niistä

palautetta. Käsikirjoituskursseilla koin vuoden aikana kaikkein vahvimmin sen, että opin todella paljon uutta, koska en ole koskaan aikaisemmin tehnyt vastaavaa

## KEVÄTLUKUKAUSI 2025

Kurssit:

JOUR 593: Arts Criticism and Commentary (3 opintopistettä)

JOUR 542: Foreign Affairs Reporting (3 opintopistettä)

JOUR 594b: Master's Thesis (2 opintopistettä)

CTWR 411: Television Scripts Analysis (2 opintopistettä)

CTWR 422: Creating the Dramatic Television Series (2 opintopistettä)

Kevätlukukautta hallitsi tietyssä määrin lopputyön tekeminen, vaikka olinkin saanut sen jo hyvin alkuun syyslukukauden loppupuolella tekemällä ison osan haastatteluista jo loka-joulukuussa. Silti lopputyön valmiiksi saamisessa meinasi tulla kiire, koska lopputyö vaatii useita editointikierroksia ja koska sen virallinen palauttaminen on aivan oma byrokraattinen prosessinsa. Kevätlukukaudella maisteriopiskelijoiden vaatimuksiin kuuluu Master's Thesis -kurssin toinen osa, mutta mitään luentoja tuohon kurssiin ei enää kevätlukukaudella kuulu.

Oma lopputyöni oli pitkä kirjoitettu artikkeli suosittujen amerikkalaisten artistien vaikutuksesta Yhdysvaltain presidentinvaaleihin syksyllä 2024. Pyrin antamaan jutussani vastauksen siihen, miksi muun muassa Taylor Swiftin vaikutus vaalien lopputulokseen oli lopulta pienempi kuin oli ennakkoon ajateltu. Pääsin juttua varten tekemään myös reportaasimatkan marraskuussa 2024 Kamala Harrisin kampanjatilaisuuteen Philadelphiassa. Valitsin aiheen sillä perusteella, että halusin kirjoittaa aiheesta, joka liittyisi sekä kulttuurimaailmaan että Yhdysvaltain politiikkaan. Kehotan tuleviakin stipendiaatteja miettimään lopputyön aiheen hyvässä ajoin ja aloittamaan sen työstämisen mahdollisimman aikaisin stressin välttämiseksi.

Lopputyön lisäksi suoritin kevätlukukaudella neljä kurssia virallisesti ja osallistuin kuunte luoppilaana yhdelle kurssille. Arts and Culture -linjan opiskelijoilla oli kevätlukukaudella yksi kulttuurijournalismin kurssi, jossa ei sen nimestä huolimatta oikeastaan opiskeltu ollenkaan kulttuurikritiikin kirjoittamista (tätä oli tehty jo syyslukukaudella), vaan sen sijaan luettiin arvostettujen amerikkalaisten toimittajien ja esseistien esseitä ja kirjoitettiin viikoittaisia omia

tekstejä näiden esseiden pohjalta. Kurssia opetti kulttuurijournalismin linjan johtaja Oscar Garza. Pidin kurssista paljon enemmän kuin aluksi ajattelin pitäväni tällaisesta lukupainotteisesta kurssista, ja esseiden lukeminen oli hyvin valaisevaa ja kehitti omaa ajatteluani.

Journalismikursseista kevätlukukaudella osallistuin myös professori Eric Papen opettamalle ulkomaanjournalismin kurssille. Kuten aiemminkin jo totesin, pidin paljon Papen opetustylistä, ja kurssin sisältö oli kokonaisuudessaan kiinnostava. Kurssilla keskityttiin ensisijaisesti työstämään yhtä pitkää juttua, jonka piti käsitellä jotain kansainvälistä aihetta Kaliforniassa.

Osallistuin kevätlukukaudella kahdelle käsikirjoituskurssille. Toinen niistä oli käsikirjoittaja Adam Weissmanin opettama ”Television Script Analysis”, koko lukuvuoteni ainut massaluento. Kurssilla katsottiin joka viikko jaksoja klassikkotv-sarjoista ja analysoitiin niiden tarinankerontakeinoja. Pidin kurssista hyvin paljon: se oli sekä viihdyttävä että opetti samalla paljon uutta tv-käsikirjoittamisesta. Myös toinen käsikirjoittamisen kurssini kevätlukukaudella keskittyi tv-puolen käsikirjoittamiseen. Käsikirjoittaja ja ohjaaja Joshua Senterin opettamalla kurssilla ideoitiin oma tv-sarjaidea ja työstettiin tuota ideaa koko kurssin läpi. Senterin opetustyyli oli rennompi ja humoristisempi kuin kenelläkään toisella professorilla lukuvuoteni aikana, ja hänestä tulikin oma suosikkiopettajani lukuvuoteni aikana.

Näiden kurssien lisäksi osallistuin kuunteluoppilaana USC:n musiikin laitoksen kurssille MUIN 521 Music Industry/Producers Forum. Pitkän linjan musiikkialan vaikuttajan Kevin Lymanin opettamalla kurssilla vieraili viikoittain huippunimiä amerikkalaisesta musiikkibisneksistä luennoimassa muun muassa A&R-työstä, tapahtumatuotannosta, tuottajan työstä ja artistuudesta. Itselleni tämä kurssi oli todella opettavain oman ammatillisen kehittymisen vuoksi, ja olen hyvin kiitollinen, että sain osallistua sille.

## **ELÄMÄ LOS ANGELESISSA**

Vaikka sanonta onkin kliseinen, on se silti mielestäni hyvin paikkansapitävä: Los Angelesia joko vihaa tai rakastaa. Välimuotoja on hyvin vähän. Ymmärrän hyvin, miksi loputtoman laajalle alueelle levittäytyvä, tajuttoman ruuhkainen, huonot joukkoliikennemahdollisuudet tarjoava ja hetkittäin hyvin pinnallisena näyttäytyvä kaupunki voi olla joillekin liikaa eikä koskaan tunnu omalta paikalta. Olin itse vierailut Los Angelesissa kahdesti lomamatkalla ennen kaupunkiin muuttamista, ja joku kaupungin kaoottisuudessa ja omalaatuisuudessa oli

puhutellut minua jo noilla kerroilla paljon enemmän kuin mikään toinen Yhdysvaltain kaupunki. Toki olin itse kiinnostunut Los Angelesista paljon myös siksi, että se on edelleen yksi viihdebisneksen tärkeimmistä kaupungeista maailmanlaajuisesti. Los Angelesissa viettämäni vuoden aikana tunteeni vain vahvistui: vaikka Los Angelesista olisi helppo luetella pitkä lista ärsyttäviä asioita, itse olen oppinut rakastamaan tätä paikkaa ja olen todella iloinen siitä, että olen saanut viettää siellä vuoden.

Suuri kysymys Los Angelesiin muuttamisessa on asunnon etsiminen, mikä ei ole välttämättä helppo tehtävä ulkomailta tulevalle ihmisille. Kannattaa varautua siihen, että ensimmäisiksi viikoiksi ottaa itselleen Airbnb-asunnon tai vastaavan ja yrittää sitten etsiä itselleen pysyvemmän asunnon täältä. Toki vaihtoehtona on myös muuttaa USC:n tarjoamaan Annenbergin opiskelijoiden asuntolaan, mutta varsinkaan perheellisille se ei ole vaihtoehto. Ja vaikka itse muutinkin Los Angelesiin yksinäni, en lopulta halunnut muuttaa soluasuntoon toisen opiskelijan kanssa. Minulla kävi myös valtava tuuri asunnon etsimisessä, ja aikaisemman stipendiaatin Laura Kangasluoman avulla löysin jo ennen Los Angelesiin muuttamista asunnon Silver Laken alueelta. Asunto osoittautui lopulta todella mukavaksi, ja viihdyin siellä koko Los Angelesissa asumani ajan. Edellisistä stipendiaateista osa on asunut Santa Monicassa ranta-alueella, mikä on toki myös hyvin miellyttävä asuinalue muttei ollut minulle budjetin puolesta realistinen vaihtoehto. Muita miellyttäviä asuinalueita ovat muun muassa Echo Park, Culver City, Highland Park ja Los Feliz. Asuminen Los Angelesissa on hyvin kallista, ja kannattaa varautua siihen, että iso osa stipendirahoista kuluu vuokraan. Oma vuokrani oli noin 2000 euroa kuukaudessa.

Toinen iso kysymys Los Angelesissa on liikkuminen. Käytännössä vaihtoehtoina on joko auton hankkiminen tai sitten elämän järjestely niin, että pystyy parhaansa mukaan pärjäämään ilman autoa. Tiesin heti Los Angelesiin muuttaessani, että haluan tehdä, nähdä ja kokea mahdollisimman paljon täällä vuoden aikana ja liikkua Los Angelesissa mahdollisimman laajasti, joten päädyin ostamaan auton. Pidän sitä edelleen oikeana valintana, vaikka auto vuoden aikana hajosikin ja sen korjaaminen aiheutti tuhansien eurojen ylimääräiset, suunnittelematomat kulut. Ilman autoakin Los Angelesissa kyllä voi pärjätä, koska kaupungin julkinen liikenne on huonosta maineestaan huolimatta ainakin kohtalainen, mutta oman kokemuksen mukaan autotta pärjääminen olisi rajoittanut omaa elämääni kaupungissa aivan liikaa.

Los Angelesissa elämiseen kuuluu myös kaupungin valtaisien sosiaalisten ongelmien sietäminen. Pelkästään Los Angelesin kaupungissa on 75 000 koditonta, Los Angelesin piirikunnassa toiset 75 000. Tämä näkyy katukuvassa, ja pahinta on tietyllä tavalla se, miten tällaisena hyvin toimeentulevana eurooppalaisena siihen myös tottuu nopeasti. Vaarallisena en oikeastaan Los Angelesia pitänyt missään vaiheessa, mutta tietenkin on selvää, että kaupungissa on alueita, joissa ei lähtökohtaisesti kannata liikkua.

Lukuvuoteni aikana Los Angelesia koettelivat myös historialliset pahat maastopalot, jotka aiheuttivat valtavia tuhoja ja vaativat ihmishenkiä. Oma asuinalueeni ei kärsinyt paloista, mutta tilanteen seuraaminen näin läheltä oli aivan omanlaisensa kokemus. Kevätlukukauden aikana kansainvälisenä opiskelijana sai myös aivan uudella tavalla stressata Yhdysvaltain uuden hallinnon päätöksiä, jotka liittyvät kansainvälisten opiskelijoiden oleskelulupiin.

Yhteenvetona Los Angelesissa asumisesta voisi sanoa, että kaupungin kaikista ärsyttävistä puolista huolimatta voisin ehdottomasti jäädä asumaan tänne vuosiksi, jos se olisi jollain tavalla käytännössä mahdollista. Los Angelesin kulttuuri, ihmiset, ilmasto, ruoka ja monet muut asiat ovat sellaisia, joita jään kaipaamaan valtavasti.

## **LOPUKSI**

Olen äärimmäisen kiitollinen Helsingin Sanomien Säätiölle siitä, että sain tämän mahdollisuuden elää vuoden Los Angelesissa ja opiskella University of Southern Californiassa. Olen ennen tätä opintovuotta työskennellyt vuodesta 2017 lähtien tauotta Helsingin Sanomissa, ja vuoden mittainen opintovapaa avasi hyvin paljon ajatuksia myös siitä, mitä haluan tehdä tulevaisuudessa. Koen, että vuosi Yhdysvalloissa auttoi myös minua ymmärtämään juuri tällä hetkellä historiallisen muutosvaiheen keskellä olevaa maata paremmin kuin mikään määrä aiheesta lukemista olisi voinut opettaa. Uskon, että tämä kokemus on tehnyt minusta paremman, ajattelevamman ja monipuolisemman toimittajan kuin mitä olen ollut aiemmin.

Olen vuoteni aikana tavannut valtavan määrän kiinnostavia ihmisiä ja saanut suuren joukon uusia ystäviä. Tästä olen valtavan kiitollinen. Samoin olen kiitollinen kaikkien edellisten stipendiaattien minulle antamista sekä käytännön neuvoista että henkisestä tuesta sekä ennen lähtöä että Los Angelesissa asumisen aikana. Ilman tätä stipendiaattiverkostoa en olisi pärjännyt vuoden aikana samalla tavalla.